

РЕШЕНИЕ

№ 5661

гр. София, 20.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 06.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **5951** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: гр. С., [жк], [жилищен адрес] чрез Управителят Г. Г. Г., срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 01-2600/ 4821 от 30.04.2020 г., издаден от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" /ДФЗ/.

С жалбата се иска оспореният акт да бъде отменен, поради възникнали **ОБЕКТИВНИ ОБСТОЯТЕЛСТВА** (законодателните промени, едностранното прекратяване на договорите, отнемането на площите от ОПФ и липсата на **ПРАВНО ОСНОВАНИЕ** за кандидатстване), дружеството не можело да изпълни през **КАМПАНИЯ 2016 ДОКРАЙ, НЕ ПО СВОЯ ВИНА**, поетия през 2012 г. 5-годишен ангажимент по Мярка 212.

В съдебното заседание по делото, жалбоподателят се явява, поддържа жалбата и претендира направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата – заместник-изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят през 2014 г. придобил фирмата от друго лице. През 2015 г. била изменена разпоредбата на ЗСПЗЗ чл. 37, съгласно която били задължени всички наематели на общински и държавни пасища да придобият животни. Били сключени договори с ДФ „Земеделие“ по Мярка 212 – НР 2 със срок на действие 5 години. Това станало, преди да придобие дружеството. Жалбоподателят продължил да работя по съответните мерки. Редовно си почиствал пасищата и се грижел за тях. След изменението на закона през 2015 г. не успял да си купи животни. Трябвало му още време. Към 01.02.2016 г. не фигурирал с регистрирани животни и общината му съобщила, че прекратява договора за наетите пасища с него, а той известил ДФ „Земеделие“, копие от писмото е приложено по делото. След няколко години получил известие, че срещу дружеството е изготвен Акт за установяване на публично държавно вземане, във връзка с поетия многогодишен ангажимент по мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони", по което е било подадено заявление за подпомагане с УИН 22/070512/46776. При извършването на административни проверки на основание чл. 37, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители било установено, че за кампания 2016, кандидатът не е подал заявление за подпомагане с декларирана мярка 212, регламентирана в Наредба № 11 от 03.04.2008 г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони" и мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. С неподаването на заявление за подпомагане с декларирана мярка 212 за кампания 2016 били нарушени изискванията на чл. 4, ал. 1, т. 2 и 3 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., според които кандидатите за подпомагане били длъжни да подават заявление за подпомагане с декларирани площи в съответния необлагодетелстван район всяка година след първото компенсаторно плащане, както и да извършват земеделска дейност в съответния необлагодетелстван район за период от най-малко пет последователни години от първото компенсаторно плащане.

Правните последици на установените неспазвания на изискванията по мярка 212, уредени в чл. 14, ал. 1 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., водели до това, че кандидатът [фирма] следвала да бъде изключена от подпомагане по мярка 212 и следвало да възстанови получените до момента компенсаторни плащания за необлагодетелстваните райони или част от тях, в зависимост от годината, в която е прекратил участието си в мярката.

По мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" изплатените суми по години били както следва:

- Първа година от ангажимента - подадено заявление с УИН: 22/070512/46776 за кампания 2012, изплатена сума 7369.26 лв.;

- Втора година от ангажимента - подадено заявление с УИН: 22/440613/53360 за кампания 2013, изплатена сума 8025.54 лв.

- Трета година от ангажимента - подадено заявление с УИН: 22/260514/55366 за кампания 2014, изплатена сума 8966.08 лв.;

- Четвърта годи на-от ангажимента - подадено заявление с УИН: 22/010615/59371 за кампания 2015, изплатена сума 7790.18 лв.;

Общата изплатена сума по мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони", представляваща сбор от изплатеното финансово подпомагане по мярката през годините, предхождащи годината на прекратяване на ангажимента, била в размер на 32151.06 лв.

В съответствие с чл. 14, ал. 1, т. 4 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., бенефициентът следвало да възстанови 8037.77 лв., което представлявало 25 % от получената субсидия по мярката, тъй като прекратил участието си по мярка 212 след четвъртата година от поетия ангажимент.

С писмо с изх. № 01-2600/4821 от 15.08.2019 г., ДФ „Земеделие“ — РА уведомила кандидата за откриване на административно производство за издаване на АУПДВ, съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК. В писмото били изложени фактическите обстоятелства, въз основа на които било прието, че са налице основания за издаване на АУПДВ. Дадена му била възможност да предостави допълнителна информация - становище или възражение по гореизложените факти, в съответствие с чл. 34, ал. 3 от АПК или да възстанови доброволно сумата, за която е извършено недължимо плащане, в случай че приеме фактическите констатации за основателни.

С писмо с вх.№ 01-2600/4821 от 28.08.2019 г. кандидатът възразил срещу откритото производство по издаване на АУПДВ. След разглеждане на допълнително представената информация ДФЗ-РА не приела направените възражения за основателни, поради факта, че в приложимото национално законодателство било заложено изискване към земеделските стопани след поемане на многогодишния ангажимент по съответната мярка да декларират и стопанисват площи в дадения необлагодетелстван район за период от пет години, като не било задължително тези площи да са едни и същи. Заявяването от кандидата на други площи, попадащи в териториалния обхват на районите с ограничения, различни от планинските - НР2, не възпрепятствало изпълнението на многогодишния ангажимент. При невъзможност за деклариране на площи в съответния необлагодетелстван район, с които да бъде изпълнен поетия ангажимент същият можело да бъде прехвърлен на друго лице при спазване на изискванията на чл. 14 ал. 4 от НАРЕДБА № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания.

ДФ ”Земеделие” - Разплащателна агенция не намерила основание за промяна на становището си, изразено в издадено писмо с Изх. № 01-2600/4821 от 15.08.2019 г.

Във връзка с горното, на основание чл. 14, ал. 1, т. 4 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., чл. 59, ал. 1 и 2 от Административнопроцесуалния кодекс и във връзка с чл. 166 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс, и чл. 20а, ал. 6 и ал. 5 предложение първо във връзка с ал. 2 и ал. 1 от Закона за подпомагане на земеделските производители, изключили от подпомагане и бил издаден на [фирма] с ЕИК:[ЕИК] и адрес:[жк]бл. 23 вх. Г, ет 1, ап.71 акт за установяване на публично държавно вземане в

размер на 8037.77 лв. (осем хиляди тридесет и седем лева и седемдесет и седем стотинки), представляващ 25 % от общата изплатена сума по мярка 212 за кампании 2012, 2013, 2014. 2015 на основание чл. 14. ал. 1, т. 4 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г.

С оглед така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи: Жалбата до АССГ е подадена чрез ДФЗ, същата е в срок и тъй като изхожда от надлежна страна с правен интерес, съдът я намира за ДОПУСТИМА за разглеждане. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл.162, ал. 2, т. 8 от ДОПК публични са държавните и общинските вземания за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз. Събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго. Съгласно чл. 166 ДОПК установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон, а ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК.

В случая с оспорения акт е установено публично вземане от категорията на посочените в чл.162, ал. 2, т. 8 ДОПК.

Съгласно чл.20а, ал.4 и 5 от Закона за подпомагане на земеделските производители актовете за установяване на публични държавни вземания се издават от изпълнителния директор на ДФЗ, който може да делегира със заповед тези правомощия на заместник изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда. Видно от представената по делото Заповед № 03-РД 2891/23.07.2019г. (л.11) изпълнителният директор на ДФЗ е възложил на заместник-изпълнителния директор П. С. да издава и подписва актовете за установяване на публични държавни вземания по всички схеми и мерки по директните плащания, посочени в чл.1 от Наредба № 5/27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания, поради което следва да се приеме, че оспореният акт е издаден от компетентен орган.

Спазени са изискванията за форма на административния акт, като в него ясно са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Не се установяват и нарушения на административнопроцесуалните правила – ДФЗ е уведомил жалбоподателя за започналото производство по издаване на АУПДВ, като е дадена възможност на дружеството да изрази становище и да представи доказателства, а последното е сторило това в законоустановения срок.

Оспореният АУПДВ е и материалнозаконосъобразен, както издаден в съответствие с целта на закона.

Съгласно чл.4, ал.1, т.2 и 3 от Наредба № 11 от 3.04.2008 г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони" и мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с

ограничения, различни от планинските райони" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. (Наредба № 11/2008г.), кандидатите за подпомагане по реда на тази наредба са длъжни да извършват земеделска дейност в съответния район за период от най-малко пет последователни години от първото компенсаторно плащане, както и да подават заявление за подпомагане с декларирани площи в съответния необлагодетелстван район всяка година след първото компенсаторно плащане. Посоченото изискване кореспондира с нормата на чл.3, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 65/2011 на Комисията от 27 януари 2011 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета по отношение на прилагането на процедури за контрол, както и кръстосано спазване по отношение на мерките за подпомагане на развитието на селските райони, която предвижда, че за мерките с многогодишни плащания бенефициерите подават искане за годишно изплащане.

Съгласно чл.14, ал.1 от Наредба № 11/2008г. /в относимата редакция/, Земеделски стопанин, който не подаде заявление за подпомагане по време на поетия петгодишен ангажимент, се изключва от подпомагане по тази наредба и се задължава да възстанови получените до момента компенсаторни плащания за необлагодетелстваните райони или част от тях в зависимост от годината, в която е прекратил участието си в мерките, както следва:

- след първата година - 100 %; след втората година - 75 %; след третата година - 50 %; след четвъртата година - 25 %.

Видно от посочените разпоредби, лицата, одобрени за участие по мярка 212 следва ежегодно да подават „заявление за плащане“ до изтичане на ангажимента им в рамките на 5 последователни години, като в противен случай се изключват от подпомагане и дължат възстановяване на получените до момента компенсаторни плащания. В конкретния случай, при извършените административни проверки е констатирано, че жалбоподателят, като одобрен бенефициер за участие по мярка 212, не е заявил участие за кампания 2015 г., която се е явява четвърта поредна от петгодишния ангажимент и по тази причина и на основание чл.14, ал.1 от Наредба № 11/2008г. следва да възстанови получените до момента компенсаторни плащания в размер на 50 %.

В обобщение на изложеното дотук, съдът намира, че оспореният акт за установяване на публично държавно вземане е законосъобразен на всички основания, посочени в чл.146 от АПК, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 71-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: гр. С., [жк], [жилищен адрес] чрез Управителят Г. Г. Г., срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 01-2600/ 4821 от 30.04.2020 г., издаден от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд ”Земеделие” /ДФЗ/.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от деня на съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: